

DIVISIÓ ENTRE ELS RENGLES SOCIALISTES

Cap a un estat policíac

La fulminant destitució del general de divisió Andrés Cassinello com a cap d'estat major de la guàrdia civil, el 17 d'octubre passat, és considerada com la part visible de l'actual crisi entre el poder executiu, el judicial i els cossos de seguretat, especialment la guàrdia civil. El cessament del general Cassinello fou motivat per un crític article seu publicat el dia abans al diari conservador *ABC*.

A desgrat de l'estil confús i ambigu, era palès que el general Cassinello tractava de «cul d'olles» els polítics, els periodistes i els jutges. L'aparició d'un sindicat clandestí de la guàrdia civil a Sevilla era, segons ell, un muntatge informatiu, i de passada, comunicava que ni ell és un demòcrata, ni ho són els comunistes. Es queixava de l'abandonament que pateix la guàrdia civil i de les campanyes de premsa, especialment per part dels grups 16 i Z; de

Barrionuevo: massa fronts de tensió.

La destitució del general Cassinello i la remodelació recent produïda en el Ministeri de l'Interior, mostren un possible intent de canvi, però, també, conflictes entre els equips de Serra i de Barrionuevo.

J. V. Sanmartín

les acusacions contra ell i els seus col·laboradors d'haver fundat el GAL; de la credibilitat dels jutges i dels parlamentaris vers les intoxicacions periodístiques, etc.

Immediatament, Enrique Curiel (IU) demanava amb energia el cessament de Cassinello i —oli en un llum— Barrionuevo posà el general a disposició del ministre de Defensa. Els termes de l'article foren titllats d'«improcedents» pel portaveu del govern. La premsa i els polítics coincidiren a atribuir l'estirabot del general Cassinello a una decisió personal seva, motivada per una mera de depressió-enrabiada professional. De fet, no hi hagué cap indicatiu que fes suposar un moviment més o menys organitzat entre el comandament de la guàrdia civil, o dins de les forces armades.

Per contra, totes les declaracions recollides tendien a aïllar l'escàndol i més d'un militar mostrà explícitament el seu desacord per les bajanades escrites pel general Cassinello, sembla que en un moment de malhumor. L'estil groller i la confusió argumental foren expressament adduïts per algun militar de graduació, com el tinent coronel Victoriano G. Vivancos, per criticar l'«error» de l'ex-cap d'Estat Major de la Guàrdia Civil. Fins i tot Manuel Fraga aprovà la reacció

NOVETATS EN LLIBRES

RITME

Llengua i Literatura BUP 2

- Vicent Pitarch
- Josep Palomero

Perfectament adaptat, també, per als cursos de COU 1986-87.

EDITORIAL TRES I QUATRE

LA GRAN ONADA CALENTA

William P. MacGivern
Seleccions de la Cua de Palla, 62.
192 pàgs.

Quan tot està podrit, no es pot netejar en un dia tota la brutícia acumulada, però hi ha una cosa que sí que es pot fer: iniciar la neteja. 1 Bannion, gairebé tot sol, la va començar.

EDICIONS 62

RONDALLES VALENCIANES

Enric Valor
Col·lecció Enric Valor, 6

FEDERACIÓ D'ENTITATS CULTURALS DEL PAÍS VALENCIÀ

LA GRANOTA SOLITARIA

Erwin Mosser
Petit Esparver, 17

Les aventures d'un ratolí, un escarabat enamorat, un corc que cerca el paradís, una granota que parla amb la tempesta... amb il·lustracions del mateix autor.

EDICIONS DE LA MAGRANA

MITOLOGIA EGÍPCIA

Déus i faraons
Geraldine Harris
Il·lustracions de David O'Connor

Aquès llibre expressa tot el misteri i la imaginació d'un poble que, amb les seues piràmides, tombes i temples, ha fascinat el món durant milers d'anys.

BARCANOVA

DICCIONARI ESCOLAR VALENCIÀ

Explicació de cada paraula.
La seua equivalència en castellà.
Vocabulari.

EDICIONS DEL BULLENT-ARIMANY

LA IDEA DE LA NACIÓ EN EL PRIMER CONSTITUCIONALISME ESPANYOL

Xavier Arbós
Pròleg de Jordi Solé Tura
Biblioteca de Cultura Catalana, 61

CURIAL EDICIONS CATALANES, S. A.

ELS TREBALLADORS I LA GUERRA CIVIL

Anna Monjo.
Carme Vega.

Història d'una Indústria catalana col·lectivitzada.

EDITORIAL EMPÚRIES

DICCIONARI JURIDIC CATALÀ

Un volum de 14 x 21, 480 pàgines.

De venda a llibreries.
«Els diccionaris de l'Enciclopèdia».

ENCICLOPÈDIA CATALANA

EL PESSIC

Mètode de Lecto-Escriptura.

Albertina Chesa, Teresa Madero,
Fina Peris i Conxa Romero.
Il·lustracions de Marieta Pijoan.

GREGAL LLIBRES

del govern, tot i que «comprengué» la posició d'Andrés Cassinello. També és cert que alguns oficials de la Guàrdia Civil aprofitaren l'avinentsa per queixar-se de la indefensió a què els sotmet Interior, que no contraresta les «campanyes» de premsa contra el cos. Tot plegat —diuen— ha desanimat molt la guàrdia civil.

Uns serveis imprescindibles i incòmodes

El general Cassinello és considerat un dels màxims especialistes dels serveis secrets espanyols des dels temps de l'almirall Carrero Blanco, amb el qual col·laborà. És un d'aquests típics personatges sorgits dels serveis secrets estatals, tan incòmodes com imprescindibles. En algun moment, el govern central ha examinat la possibilitat de nomenar-lo director general de la guàrdia civil, en substitució del tinent general Sáenz de Santamaría, adscrit a l'ala liberal de l'exèrcit. Últimament, les seves possibilitats eren menors, entre altres raons perquè el Ministeri de l'Interior pretenia col·locar un civil en aquest càrrec, cosa que Defensa no veu de bon ull, atès el caràcter militar de la guàrdia civil. Per això, corregué la versió que Cassinello havia fet simplement una enrabada infantil veient que el càrrec se li escapava. Costa de creure això, però també és cert que aquestes coses passen en el món que volta el general Cassinello. Finalment, en contra de l'opinió de Defensa, un civil, Luís Roldán, que ocupava el càrrec de delegat del govern a Navarra, pot ser nomenat director general de la guàrdia civil. Els canvis al Ministeri de l'Interior s'han justificat en distints mitjans pels conflictes amb el poder judicial.

La tendència de les forces de seguretat de crear un espai autònom d'actuació, amb l'excusa de la lluita anti-terrorista, ha topat amb algunes dificultats, sobretot judicials, i això exaspera els seus responsables, que en una actitud molt estesa en els cossos de seguretat, se senten incompresos i abandonats per les autoritats, perseguits per la premsa i menyspreats pels ciutadans. Al general Cassinello, li queda encara la possibilitat d'algun càrrec militar, per exemple, al Nord d'Àfrica, però és descartat que torni a la guàrdia civil.

De fet, des de fa uns mesos, tant la guàrdia civil com la policia es mouen en un marc de polèmiques permanents amb el poder judicial, motivades quasi sempre per afers de corrupció policíaca o de tortures.

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València

Les acusacions que asseguren que Cassinello i el seu ajudant, el comandant Candido Acedo, estan relacionats amb el GAL, tenen ara testimonis concrets, que després s'han desdit. L'aparició d'un misteriós i il·legal sindicat de la guàrdia civil es prestà a nombroses especulacions (com és ara que era una maniobra del SUP per obrir un nou front contra el ministre Barrionuevo), però neguitejà enormement el comandament de la guàrdia civil, que ha tractat els hipotètics sindicalistes com a autèntics terroristes. Si més no, aquest incident replantejà la terrible contradicció teòrica i pràctica de la guàrdia civil, un cos militar amb funcions civils, contradicció que el govern socialista no tingué el coratge de resoldre i que, ben al contrari, consagrà la Llei de Cossos i Forces de Seguretat, desdient-se d'afirmacions anteriors.

Jutges contra policies

Però l'escàndol més gran s'esdevingué arran de la incompareixença de nombrosos guàrdies civils citats per una jutgessa de Bilbao. L'insòlit plantejament en senyal de protesta per les «ingerències» d'un poder judicial, tingut com a poc sensible vers la tasca policíaca, tingué el suport del govern, que adduí uns tecnicismes discutibles, però que seguia així una línia iniciada fa anys amb el cas del comissari Ballesteros, que fou condemnat per no col·laborar amb la justícia i, a continuació, fou homenatjat per alts càrrecs d'Interior. La crisi emergia: el poder judicial, enfront de l'executiu i de la policia, «guerra» pública que ja ha assolit nivells molt perillosos i episodis molt greus. El Consell General del Poder Judicial ja hagué de recordar, fa unes setmanes, que «tothom» està subjecte als tribunals.

L'Audiència de Bilbao anul·là una ordre de govern civil de prohibir una manifestació d'Herri Batasuna i contradigué les tesis governamentals. Simultàniament, a Sant Sebastià quatre guàrdies civils eren jutjats sota l'acusació de tortures, i la jutgessa Huerta formulava severes crítiques al ministre Barrionuevo, a la Llei Antiterrorista, a la Llei d'Estrangers, i a la retirada de competències al jutge natural. Les notícies d'aquest enfrontament es començaren a multiplicar. A València, l'Audiència obligava la direcció general de policia a separar del servei un inspector, Manuel Amadeo Abonjo, condemnat per tortures el 1984, i implicat en negocis il·legals i que seguia treballant. El Tribunal Suprem rebutjà «de moment» el processament

Luis Roldan, amb Barrionuevo.

del ministre Barrionuevo per l'afer d'El Nani, etc.

Finalment es descobrí que el jutge Andrés Martínez Arrieta, que ha investigat la desaparició del Nani i l'escàndol de l'oli del SEMPA i que ha processat alguns policies, fou investigat al seu torn per la policia, no se sap ben bé per què. El dia 22, la Junta de Jutges de Madrid protestà molt durament per aquest fet, preguntà si el govern controla la policia, i mostrà la seua alarma per la relliscada del sistema espanyol, progressivament cap a un estat policíac.

A través de l'ex-subsecretari Rafael Vera, el govern digué que té aquest control, i anuncià «recollint veles» que els jutges i policies estan discutint les seues discrepàncies en unes reunions. Al mateix temps, l'oposició demanava una comissió parlamentària que investigués què passa dins de la policia, idea que Rafael Vera rebutjà. Però els

jutges replicaren que no es tracta d'un enfrontament o d'unes discrepàncies, sinó d'una advertència ben clara sobre els abusos de la policia. En aquest aspecte, hi ha unanimitat en l'aparell judicial, mentre que els sindicats policíacs s'han arrencat amb les posicions d'Interior, amb matisos, i han sol·licitat que les Corts investiguin també els jutges. En el fons de la pica-baralla, hi ha l'intent dels cossos de seguretat de substreure's del control judicial tan enutjós. La Llei Antiterrorista i la de Cossos i forces de seguretat foren un primer pas; en falta un altre, i sembla que el govern està disposat a fer-lo.

Un espai autònom policíac

D'aquí a unes setmanes s'hauran de reformar —o deixar extingir— sis articles de la Llei Antiterrorista de 1984, que tenien dos anys de vigència. Aprofitant vuit proposicions de llei de la Coalició Popular, el govern central —o, almenys, una part— estaria disposat a fer-ne aprovar una modificació, segons la qual se substreurién competències als tribunals naturals —locals— a favor de l'Audiència Nacional, que seria l'encarregada d'investigar els possibles delictes comesos per membres dels cossos de seguretat.

De seguit, ha esclatat la polèmica. Encapçalats pel govern, els jutges i els advocats del País Basc, nombrosos col·lectius han protestat. Per aquest conducte s'afavoriria la pràctica de tortures i de maltractaments (tots els organismes especialitzats, com Amnistia Internacional, continuen denunciant tortures) es crearien tribunals especials de fet, s'ampliaria el fur policíac ja admès per la llei de policia, que adjudica aquesta competència a les audiències territorials, cosa que fou recorreguda per un jutge al Tribunal Constitucional, i, al capdavant, es vulneraria la Constitució.

Tanmateix, els rengles socialistes semblen dividits sobre aquesta qüestió. Per exemple, se sap que un tècnic del Ministeri de Justícia, M. A. López Requena, hagué de dimitir per haver permès la publicació de crítiques a la Llei Antiterrorista. El fiscal de l'estat i ex-ministre Javier Moscoso opina que seria «desencertat» un enduriment de la Llei Antiterrorista i/o una ampliació del fur policíac i, en general, es diu que el Ministeri de Justícia no veu de bon ull ni una cosa ni l'altra. En opinió d'experts parlamentaris, aquesta és una d'aquelles qüestions de consciència que podria provocar l'esclat del Grup Parlamentari Socialista.